

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. J. Š.**, zastúpeného *JUDr. M. Ď., advokátom*, proti žalovaným: **1/ Katastrálny úrad Nitra, Správa katastra Nitra, 2/ I. H., 3/ M. H.**, *obaja zastúpení JUDr. M. C., advokátom* **4/ JUDr. J. Š.**, advokát, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. V 6457/2002 zo dňa 18. novembra 2002, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 12. júna 2008, č.k. 28 S 4/2007-286, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 28 S 4/2007-286 zo dňa 12. júna 2008 spolu s opravným uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 28 S 4/2007-301 zo dňa 7. augusta 2008 **p o t v r d z u j e .**

Žalobca je **povinný** zaplatiť žalovanému v 2. a 3. rade náhradu trov odvolacieho konania na účet právneho zástupcu JUDr. M. C. v sume 64,21 Eura, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Krajský súd v Nitre zastavil konanie podľa § 250d ods. 3 OSP, § 103 OSP a § 104 ods. 1 OSP vo veci podanej žaloby, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného Správy katastra Nitra č. V 6457/02 zo dňa 18. novembra 2002, ktorým bol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. X. v katastrálnom území H. K., obec N., ako rodinný dom so súpisným číslom X. na parcele č. X. o výmere 659m², zastavané plochy a k parcele č. X. o výmere 1680m², záhrady v prospech kupujúcich I. a M. H. Správny orgán tak rozhodol na základe návrhu na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zo dňa 17. októbra 2002, ktorý podal JUDr. J. Š., správca konkurznej podstaty úpadcu I. Š. – D., manželky žalobcu.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie prostredníctvom svojho právneho zástupcu a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej

republiky napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nakoľko v konaní došlo k vade uvedenej v ustanovení § 221 ods. 1 písm. f) OSP, lebo účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, ako aj z dôvodu uvedeného v ustanovení § 205 ods. 2 písm. f) OSP, pretože rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobca sa nestotožňuje so záverom súdu, že nie je osobou oprávnenou na podanie žaloby, pričom aktívnu legitimáciu odvodzuje od ustanovenia § 250 ods. 2 druhá veta OSP. Podat' žalobu môže aj fyzická alebo právnická osoba, s ktorou sa v správnom konaní nekonalo ako s účastníkom, hoci sa s ňou ako s účastníkom konať malo.

Uviedol, že pri ustanoveniach katastrálneho zákona o vklade pôsobnosť Správneho poriadku vylúčená nie je, preto sa na vkladové konanie musia vzťahovať o.i. ustanovenia § 14 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení, ktorý vymedzuje okruh účastníkov správneho konania.

V odvolaní poukázal na znenie ustanovenia § 14 ods. 1 a § 14 ods. 2 Správneho poriadku. Podľa jeho názoru je teda zrejmé, že popri osobitnom (Katastrálnom zákone), ktorý priznáva postavenie účastníka účastníkom právneho úkonu, na základe ktorého má vzniknúť, zmeniť sa alebo zaniknúť právo k nehnuteľnosti, účastníkom katastrálneho vkladového konania má byť v prvom rade ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté.

Je toho názoru, že v konaní o povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností žalovaným v prvom rade, vedeným pod č. V 6457/02, sa konalo o vlastníckom práve žalobcu. Keďže právoplatným rozhodnutím žalovaného v prvom rade o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností došlo k zmene vlastníctva predmetných nehnuteľností, vlastnícke právo žalobcu bolo rozhodnutím žalovaného v prvom rade dotknuté.

Podľa jeho názoru sa teda malo konať v konaní o povolení vkladu so žalobcom ako s účastníkom konania, a preto žalobca má aktívnu legitimáciu v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného v prvom rade.

Ďalej uviedol, že nesúhlasí s odôvodnením napadnutého uznesenia krajského súdu pokiaľ sa v ňom konštatuje, že konkurzný súd rozhodnutím č.k. 279/00-160, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 2. októbra 2002, udelil súhlas s predajom nehnuteľností v celosti. S týmto názorom žalobca nesúhlasí, keďže v Opatrení Krajského súdu v Bratislave č.k. 8 K 279/00-160 zo dňa 25. septembra 2002, konkurzný súd vyslovil súhlas len s tým, aby správca konkurznej podstaty JUDr. J. Š.,

predal nehnuteľný majetok úpadcu zapísaný na LV č. X., k.ú. H. K. Správca konkurznej podstaty teda nemal udelený súhlas na nakladanie s majetkom žalobcu, ale len so spoluvlastníckym podielom úpadcu k nehnuteľnostiam vo výške ½ k celku.

Taktiež poukázal na skutočnosť, že v konaní nebolo dostatočným spôsobom preukázané, že žalobcovi bola doručená výzva na podanie žaloby o vylúčenie veci z konkurznej podstaty podľa § 19 zákona č. 328/1991 Zb. V spise sa nenachádza žiadna doručka s podpisom žalobcu, že prevzal písomnosť zo súdu, ktorou by bol vyzvaný na podanie žaloby podľa § 19 zákona o konkurze a vyrovnaní.

Žalovaný správny orgán ani žalovaný v štvrtom rade sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

Žalovaní v druhom a treťom rade navrhli napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdiť. Poukázali na právny názor vyslovený v zrušujúcom rozsudku najvyššieho súdu.

Uviedli, že zákon č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam definuje účastníka konania odlišne od zákona o správnom konaní.

Správa katastra podľa § 31 ods. 7 katastrálneho zákona doručí zmluvu s vyznačením rozhodnutia o povolení vkladu všetkým účastníkom konania. Táto podmienka bola v tomto prípade splnená, z tohto dôvodu doručovanie zmluvy subjektu, ktorá účastníkom právneho úkonu nebola, nemá oporu v zákone. Správny orgán mal v konaní o povolení vkladu do katastra nehnuteľností preukázané, že správca konkurznej podstaty bol oprávnený s nehnuteľnosťami, ktoré boli predmetom vkladu, nakladať a podmienky vkladu uvedené v ustanovení § 31 ods. 1 a 2 katastrálneho zákona boli splnené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 246c ods. 1 OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP preskúmal uznesenie krajského súdu v medziach odvolania a konanie mu predchádzajúce v zmysle § 246c ods. 1 v spojení s §§ 211 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy.

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní. Je umožnené, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť poškodená, dovolala súdu, aby preskúmal zákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, pričom v konaní pred nezávislým súdom nemá správny

orgán autoritatívne postavenie, ale stáva sa účastníkom konania ako ten, o koho práva v konaní ide. Správne súdnictvo sa týka rozhodnutí orgánov štátnej správy, orgánov územnej a záujmovej samosprávy, ktoré sa týkajú subjektívnych práv občanov a právnických osôb.

Z predloženého spisového materiálu súd zistil, že žalobou doručenou dňa 3. mája 2004 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu právoplatného rozhodnutia Správy katastra Nitra č. V 6457/02 zo dňa 18. novembra 2002. Ako žalovaný v prvom rade bola označená Správa katastra Nitra, a za žalovaných v druhom a treťom rade boli označení I. H. a manželka M. H., rodená L.

Krajský súd v Nitre rozsudkom č.k. 28 S 4/2007-218 zo dňa 12. júla 2007 zrušil rozhodnutie Správy katastra Nitra o povolení vkladu vlastníckeho práva č. V 6457/02 zo dňa 18. novembra 2002 podľa § 250j ods. 2 písm. a) OSP a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, pretože preskúmaním napadnutého rozhodnutia dospel záveru, že v konaní správneho orgánu zistil takú vadu, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Podľa jeho názoru správca konkurznej podstaty nepostupoval v súlade s ustanovením § 26 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, pretože nevysporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov Ing. J. a Ing. I. Š.. Na základe tohto pochybenia bola v konkurze predaná časť majetku, ktorej vlastníkom bol žalobca. Žalovaný v prvom rade neprihliadal na uvedené právne skutočnosti, ktoré mohli mať vplyv na povolenie vkladu v súlade s ustanovením § 31 ods. 1, 2 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam. Podľa názoru súdu, žalobca mal byť účastníkom správneho konania o prevode jeho podielu vlastníckeho práva na nadobúdateľov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č.k. 2 Sžo 148/2007-269 zo dňa 26. marca 2008 zrušil rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 28S/4/2007-218 zo dňa 12. júla 2007 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Poukázal vo svojom odôvodnení na ustanovenie § 90 OSP, podľa ktorého účastníkmi konania sú osoby, o právach a povinnostiach ktorých sa má konať. Týmito osobami sú: navrhovateľ a odporca, ten, koho zákon za účastníka označuje, a ten, o koho právach a povinnostiach sa má konať.

Odvolačný súd v odôvodnení uviedol, že v danom prípade účastníkmi vkladového konania boli JUDr. J. Š., správca konkurznej podstaty úpadcu I. Š. – D., a žalovaní v II. a III. rade (I. H. a M. H.). Najvyšší súd konštatoval, že správa katastra konala preto správne, ak konala s týmito osobami.

Podľa odôvodnenia zrušujúceho uznesenia najvyššieho súdu právnou skutočnosťou, ktorá mala vplyv na vkladové konanie, bol konkurz vyhlásený na spoluvlastnícky podiel predmetnej nehnuteľnosti. Správnomu orgánu bolo zo strany

navrhovateľa predložené rozhodnutie konkurzného súdu, ktorým vydal súhlas s predajom nehnuteľnosti zapísanej na LV č. X. v katastrálnom území H. K., obec N., ako rodinný dom so súpisným číslom X. na parcele č. X. o výmere 659m², zastavané plochy a k parcele číslo X. o výmere 1680m², záhrady v celosti v prospech kupujúcich I. a M. H.

Konkurzný súd opatrením č. 8 K 279/00-160, ktoré nadobudlo právoplatnosť 2. októbra 2002, udelil súhlas s predajom nehnuteľnosti v celosti. Týmto rozhodnutím bola správcovi udelená právomoc nakladať s nehnuteľnosťou a speňažovať ju v konkurznom konaní a v súlade s ustanovením § 27 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní. Správnemu orgánu ani inému súdu mimo konania o opravnom prostriedku neprislúcha právomoc kontrolovať a spochybníť rozhodnutie konkurzného súdu (i keď nemusí byť správne), ktorým bolo správcovi udelené oprávnenie speňažiť nehnuteľnosti zahrnuté do konkurznej podstaty, a preto bol postup žalovaného správy katastra vecne a právne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukázal v uznesení tiež na to, že ak sa žalobca uvedeným postupom v konkurznom konaní cítil ukrátený na svojich právach, mal možnosť sa ich domáhať v konaní podľa § 19 ods. 1 a 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, podľa ktorého, ak sú pochybnosti, či vec patrí do podstaty, zapíše sa do súpisu podstaty s poznámkou o nárokoch uplatnených inými osobami alebo s poznámkou o iných dôvodoch, ktoré spochybňujú zaradenie veci do súpisu. Súd uloží tomu, kto uplatňuje, že sa vec nemala do súpisu zaradiť, aby v lehote určenej súdom podal žalobu proti správcovi na súde, ktorý vyhlásil konkurz. V prípade, že žaloba nie je podaná včas, predpokladá sa, že vec je do súpisu zahrnutá oprávnene. V spise sa nachádza vyjadrenie sudcu, podľa ktorého žalobca na doručení výzvu nereagoval, nedomáhal sa svojho nároku vylučovacou žalobou, čím umožnil správcovi disponovať s majetkom, ktorý bol v celosti zahrnutý do konkurznej podstaty. Krajský súd v Nitre nevzal do úvahy tieto skutočnosti, čo malo za následok nesprávne právne posúdenie veci. Následkom nesprávneho právneho posúdenia veci bolo aj prijatie právneho názoru, že sa malo so žalobcom konať ako s účastníkom správneho konania a že bola dodržaná lehota na podanie žaloby podľa § 250b ods. 1 OSP.

Krajský súd v Nitre následne napadnutým uznesením v intenciách zrušujúceho uznesenia najvyššieho súdu zastavil konanie súc viazaný ustanovením § 226 OSP, podľa ktorého je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 103 OSP, § 104 ods. 1 OSP, § 249 ods. 2 OSP, § 250b ods. 1 OSP a § 250d ods. 3 OSP, podľa ktorého súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd

nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2). Odvolanie proti uzneseniu je prípustné.

Ako ďalej uviedol v odôvodnení krajský súd z vyššie citovaných ustanovení zákona vyplýva, že súd môže konať v správnom súdnictve len na základe žaloby, v ktorej žalobca uvedie, čoho sa domáha, teda jednoznačne formuluje a špecifikuje petit návrhu, o ktorom má súd konať. Tento musí byť vyjadrený tak, aby kedykoľvek v priebehu konania bolo jasné, čo je predmetom konania. Žalobca vo svojej žalobe zo dňa 3. mája 2004 žiadal preskúmať právoplatné rozhodnutie správy katastra č. V 6457/02 zo dňa 18. novembra 2002, ktorým bol povolený vklad vlastníckeho práva na žalovaných v II. a III. rade nehnuteľností v kat. úz. H. K., zapísaných na LV č. X ako parc. č. X. a parc. č. X.. Najvyšší súd SR vymedzil vo svojom rozhodnutí okruh účastníkov vkladového konania, ktorými boli JUDr. Š., správca konkurznej podstaty úpadcu, I. Š. – D., a žalovaní v II. a III. rade, s poukazom na ustanovenia § 30 ods. 1 katastrálneho zákona a § 250b OSP. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemal byť a nebol účastníkom správneho konania, a preto podľa § 250 ods. 2 veta druhá OSP nie je osobou oprávnenou na podanie žaloby. Navyše je potrebné uviesť, s poukazom na uvedené, že žaloba nemohla byť podaná v zákonnej lehote (§ 250b OSP), keďže žaloba bola podaná dňa 3. mája 2004 a rozhodnutie správneho orgánu je zo dňa 18. novembra 2002, ktoré žalobcovi z dôvodov uvedených vyššie doručované nebolo, nakoľko nešlo o situáciu uvedenú v § 250b ods. 2 OSP.

V uvedenej právnej veci Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že Krajský súd v Nitre správne rozhodol, keď konanie zastavil s poukazom na ustanovenie § 250 d ods. 3 OSP, pretože žalobu podala neoprávnená osoba.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s názorom Krajského súdu v Nitre, ktorý považuje za správny a nepotrebuje na ňom nič meniť ani dopĺňať. Krajský súd rozhodol v intenciách právneho názoru vysloveného v zrušujúcom uznesení najvyššieho súdu, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil s poukazom na ust. § 219 ods. 1 a 2 OSP.

Na uvedenom nemení nič ani obsah podaného odvolania, v ktorom žalobca len v podstate zopakoval svoje tvrdenia vyslovené v priebehu konania.

V tejto súvislosti pokiaľ sa jedná o námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti uzneseniu krajského súdu odvolací súd opakovane udáva, že žalobca nemohol byť účastníkom súdneho konania, nakoľko nebol účastníkom správneho konania o povolení vkladu do katastra nehnuteľností. Pokiaľ sa jedná o namietané porušenie ustanovenia § 250 ods. 1 veta druhá OSP, podľa ktorého súd aj bez návrhu uznesením priberie do konania účastníka správneho konania, ktorého práva a povinnosti by mohli byť zrušením správneho konania dotknuté, sa o daný prípad

jednoznačne nejedná, nakoľko z citovaného ustanovenia vyplýva, že musí ísť o účastníka správneho konania.

Pokiaľ sa jedná o námietku žalobcu, že v prípade vkladového konania má správny orgán pri posudzovaní okruhu účastníkov konania postupovať v zmysle ustanovenia § 14 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v platnom znení odvolací súd udáva, že katastrálne konanie je osobitne upravené vo štvrtjej časti katastrálneho zákona (ustanovenia §§ 22 - 64). Vzťah k Správnomu poriadku je vyjadrený v ustanovení § 22 ods. 4 katastrálneho zákona (v katastrálnom konaní sa postupuje podľa všeobecných predpisov o správnom konaní, ak tento zákon alebo iný zákon neustanovuje inak) a § 1 ods. 1 Správneho poriadku (tento zákon sa vzťahuje na konanie, v ktorom v oblasti verejnej správy správne orgány rozhodujú o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb, ak osobitný zákon neustanovuje inak).

Z uvedeného vyplýva, že vzťah medzi Správny poriadkom a katastrálnym zákonom je postavený na báze všeobecný – osobitný právny predpis, kde všeobecným právnym predpisom je Správny poriadok a osobitným, resp. špeciálnym právnym predpisom je katastrálny zákon. Preto sa tu uplatní zásada *lex specialis derogat legi generali* (špeciálny zákon alebo ustanovenie ruší všeobecný zákon alebo ustanovenia).

Katastrálny zákon v ustanovení § 30 ods. 1 obsahuje špeciálnu úpravu okruhu účastníkov v katastrálnom konaní – účastníkom konania o povolení vkladu je účastník právneho úkonu, na ktorého základe má vzniknúť, zmeniť sa alebo zaniknúť právo k nehnuteľnosti. Z tohto dôvodu sa nepoužije ustanovenia § 14 Správneho poriadku definujúce účastníkov správneho konania vo všeobecnosti.

Účastníkmi katastrálneho konania v predmetnej právnej veci boli účastníci právneho úkonu, t.j. kúpnej zmluvy – správca konkurznej podstaty JUDr. Š. a I. a M. H. Odporca preto správne postupoval v súlade s katastrálnym zákonom, keď v katastrálnom konaní konal len s uvedenými účastníkmi a nie s manželom úpadkyne I. Š., zastúpenej správcom konkurznej podstaty JUDr. Š., Ing. Š., ktorý nebol účastníkom právneho úkonu, t.j. kúpnej zmluvy.

V tejto súvislosti odvolací súd na záver udáva, že správnomu orgánu bolo zo strany navrhovateľa (ako bolo už uvedené) doručené opatrenie konkurzného súdu č. 8 K 279/00-160, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 2. októbra 2002, z obsahu ktorého vyplynulo, že správca konkurznej podstaty mal právomoc speňažiť nehnuteľnosť zapísanú na LV X. v celosti. Správnomu orgánu neprislúcha spochybňovať uvedené právoplatné opatrenie konkurzného súdu.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 142 ods. 1 OSP a § 250k ods. 1 a žalovaným v 2/ a 3/ rade priznal ich náhradu vo výške 64,21 €. Základná sadzba tarifnej odmeny bola určená v súlade s ustanovením § 11 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom do 31. mája 2009 (ďalej len vyhláška). Celková suma náhrady trov odvolacieho konania 64,21 € pozostáva z nasledovných úkonov právnej služby:

- vyjadrenie zo dňa 19.09.2008 – 48,63 € (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky),
- daň z pridanej hodnoty 19% zo sumy 48,63 € = 9,24 € (§ 18 ods. 3 v spojení s § 20a vyhlášky),
- režijný paušál – 6,34 € (§ 15 písm. a/, § 16 ods. 3 vyhlášky).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 13. augusta 2009

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová